

etat następuje po wysłuchaniu opinii zainteresowanego profesora i rady wydziałowej”.

Art. 3. Okresu od dnia 1 września 1939 r. do dnia 9 maja 1945 nie wlicza się:

- 1) do okresu lat 5 przewidzianego w art. 39,
- 2) do okresu lat 9 przewidzianego w art. 93 ust. 2,
- 3) do okresu lat 6 i 10 przewidzianych w art. 94 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 76, poz. 551).

Art. 4. Kontraktowe siły naukowe państwowych szkół akademickich będą traktowane na równi ze stałymi funkcjonariuszami państwowymi pod względem obciążeń i zwolnień z tytułu podatków i innych opłat publiczno-prawnych oraz korzystania ze wszelkich świadczeń z wyjątkiem emerytalnych.

Art. 5. W ciągu dwu lat od wejścia w życie niniejszego dekretu Prezydent Krajowej Rady Narodowej na wniosek Ministra Oświaty, złożony po wysłuchaniu opinii właściwej rady wydziałowej, może:

1) mianować profesorów państwowych szkół akademickich spośród docentów lub profesorów szkół akademickich, a w szczególnych przypadkach spośród niehabilitowanych pracowników naukowych, z pominięciem postępowania określonego w art. 33 i 34 ustawy o szkołach akademickich z dnia 15 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 1, poz. 6),

2) przenosić profesorów państwowych szkół akademickich do innych państwowych szkół akademickich na katedry odpowiadające ich specjalności.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Oświaty.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Oświaty:

Bronisław Biedowicz

314

DEKRET

z dnia 16 listopada 1945 r.

o stosunku służbowym i uposażeniu etatowych docentów państwowych szkół akademickich.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Etatowych docentów państwowych szkół akademickich mianuje Minister Oświaty spośród docentów państwowych szkół akademickich na wniosek rady wydziałowej lub z własnej inicjatywy, po wysłuchaniu opinii rady wydziałowej.

W związku z nominacją Minister Oświaty określa najniższy obowiązkowy wymiar godzin wykładów i ćwiczeń w tygodniu.

Art. 2. Do obowiązków docenta etatowego należy:

- 1) twórcza praca naukowa,
- 2) wykładanie i prowadzenie ćwiczeń co najmniej w liczbie godzin, oznaczonych przy nominacji,
- 3) egzaminowanie z wykładanego przedmiotu w razie powołania go na egzaminatora.

Na wniosek rady wydziałowej Minister może określić przedmiot obowiązkowych wykładów i ćwiczeń docenta etatowego.

Art. 3. Przepisy art. 1, 2, 3 ust. 2, 4—8, 11—19, 20 ust. 2 i 3, 23, 24, 26 i 27—88 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 76, poz. 551) zmienionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 659) w brzmieniu dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o zmianie przepisów dotyczących szkół akademickich i stosunku służbowego profesorów i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 313), stosują się odpowiednio do docentów etatowych.

Art. 4. Minister Oświaty w porozumieniu z właściwym Ministrem może zezwolić docentowi etatowemu na zachowanie lub przyjęcie stanowiska w służbie państwowej lub samorządowej, jeżeli rodzaj pracy stwarza mu możliwość prowadzenia badań naukowych i nie stanowi przeszkody w należyтым spełnianiu obu obowiązków.

Art. 5. Minister Oświaty może:

1) przenieść docenta etatowego w stan nieczynny; w przypadku tym stosuje się odpo-

wiednio przepisy art. 25 ust. 2 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 76, poz. 551); docent etatowy w stanie nieczynnym może być każdego czasu powołany do służby czynnej;

2) przenieść docenta etatowego na inny wydział tej samej szkoły lub do innej szkoły akademickiej w trybie wskazanym w art. 1.

Art. 6. Etatowi docenci państwowych szkół akademickich otrzymują uposażenie grupy VI funkcjonariuszów państwowych wraz z dodatkiem naukowym, przewidzianym w dekreście z dnia 6 czerwca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 152).

Docent etatowy, któremu powierzono zastępstwo nieobsadzonej katedry, otrzymuje uposażenie w wymiarze wynagrodzenia zastępcy profesora.

Art. 7. Przepisy niniejszego dekretu dotyczą również docentów etatowych, mianowanych profesorami, tytularnymi.

Profesor tytularny, zamianowany docentem etatowym, zachowuje tytuł profesora tytularnego.

Art. 8. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Oświaty i Ministrowi Skarbu we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka - Morawski

w/z Minister Oświaty:

Bronisław Biedowicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

315

DEKRET

z dnia 30 listopada 1945 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 700) zmienionym: ustawą z dnia 27 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 136), rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 74, poz. 665), art. 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976), dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 531) oraz dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 64) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Wszelki cukier buraczany i trzciniowy oraz cukier o tym samym składzie chemicznym, tak wyrobiony w kraju, jak i przywieziony z zagranicy, podlega podatkowi spożywcemu”.

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Podatek spożywczy od cukru wynosi 500 zł od 100 kg wagi netto.

Od cukru w głowach, kostkach i kawałkach pobiera się dodatek do podatku spożywczego w wysokości 10% tego podatku. Do tego dodatku stosuje się przepisy rozporządzenia niniejszego, dotyczące podatku spożywczego od cukru.

Przedsiębiorcy cukrowni obowiązani są wykazywać w księgach kontroli osobno cukier w głowach, kostkach i kawałkach, osobno zaś wszelki inny cukier.

Podatek spożywczy od cukru w głowach, kostkach i kawałkach, opakowanego w drobne paczki papierowe, pobiera się od wagi brutto łącznie z papierem i sznurem.

Minister Skarbu uprawniony jest do obniżania określonej w ust. 1 stopy podatku spożywczego od cukru”;

3) art. 3, 4 i 5 uchyla się;

4) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Do uiszczenia podatku od cukru, wyrobionego w kraju, obowiązany jest wytwórca lub przedsiębiorca wolnego składu.